

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Petru Ursache,

Judecătorii–Ghenadie Nicolaev, Elena Covalenco, Vladimir Timofti și Constantin Alerguș,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 05 septembrie 2011, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 august 2012 de condamnatul

Nicolaev Alexandru Grigore, născut la 10 decembrie 1976, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. M. Eminescu 13 ap. 71;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 29.09.2010 – 05.09.2011 (prima instanță)*
- 2. 10.10.2011 – 14.03.2012 (instanța de apel)*
- 3. 22.06.2012 – 01.08.2012 (recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 05 septembrie 2011, Nicolaev Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate legată de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagele lor pe un termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 alin. (1), 87 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa de 2 (doi) ani și 1 (una) lună închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita

activitate legată de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagele lor pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriai Soroca din 04 septembrie 2009, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 2 (doi) ani 2 (două) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate legată de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagele lor pe un termen de 2 (doi) ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, la 25 august 2010, Nicolaev Alexandru, fiind suspectat de întrebuințarea substanțelor narcotice, în urma percheziției efectuate de către colaboratorii de poliție la domiciliul său din str. Eminescu 13 ap. 71, mun. Bălți, a fost depistat un pachet de peliculă străvezie, în care se afla heroină cu greutatea de 0, 801 gr, adică în proporții mari, care face parte din categoria substanțelor narcotice, pe care ultimul ilegal, fără scop de înstrăinare le-a procurat și le-a păstrat la domiciliul său.

2.1. Tot el, la 02 noiembrie 2010, după întrebuințarea unei cantități de substanțe narcotice sau psihotrope care conțin opium, s-a urcat la volanul automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î BL DD 278 și deplasându-se spre mun. Bălți din direcția or. Florești, aproximativ pe la orele 22:50 pe str. Soroca, mun. Bălți, a fost stopat de colaboratorii de poliție fiind suspectat de întrebuințarea substanțelor narcotice, avea un comportament neadecvat, vorbire neclară, și fiind condus la Dispensarul Narcologic al Spitalului Municipal Bălți pentru examinare, a fost întocmit procesul - verbal al examinării medicale de constatare a consumului de alcool și a stării de ebrietate narcotică.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Veaceslav Vacari, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Nicolaev Alexandru să fie achitat, invocând că, sentința a fost emisă în baza declarațiilor colaboratorilor de poliție Veaceslav Rusu, Vicol Igor și Șuba Oleg, care fiind colaboratori ai CPM Bălți au intrat în apartamentul ultimului și deodată au depistat substanțele narcotice, pe care considera că le-au adus personal ei, fiind o provocare din partea colaboratorilor de poliție. Audiat în calitate de bănuit, Alexandru Nicolaev a recunoscut vina deoarece a fost amenințat de colaboratorii de poliție, însă, concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012, apelul avocatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nicolaev Alexandru a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare.

S-a considerat condamnat în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 alin. (1), 87 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 7 (șapte) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin încheierea Judecătorei Soroca din 04 septembrie 2009, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 1 (una) lună cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a făcut o încadrare juridică greșită a acțiunilor inculpatului, deoarece art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, prevede răspundere penală pentru circulația ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, utilizarea cărora în scopuri medicinale este interzisă, astfel, persoana vinovată urmează să ducă răspundere în baza alin. (2) art. 217 Cod penal. O încadrare juridică a acțiunilor persoanei în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ar fi posibilă pentru folosirea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor în diverse scopuri, cum ar fi producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse alimentare ș.a., însă o astfel de situație în speța dată nu figurează.

Cît privește vinovăția inculpatului în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, aceasta pe deplin a fost dovedită și temeiuri pentru casarea sentinței în această parte lipsesc.

La stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul penal s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care are antecedente penale nestinse, fiind în stare de recidivă, aplicându-i pedeapsa în limitele sancțiunilor normelor penale, ținînd cont și de prevederile art. 34 și 82 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Veaceslav Vacari, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Alexandru Nicolaev să fie achitat.

În motivarea recursului a adus aceleași argumente ca și în apel și anume: sentința a fost emisă în baza declarațiilor colaboratorilor de poliție Veaceslav Rusu, Vicol Igor și Șuba Oleg, care fiind colaboratori ai CPM Bălți au intrat în apartamentul lui Alexandru Nicolaev și imediat au depistat substanțele narcotice pe care a considerat că le-au pus personal ei, fiind o provocare din partea colaboratorilor de poliție.

Fiind audiat în calitate de bănuț, inculpatul a recunoscut vina deoarece a fost amenințat de colaboratorii de poliție, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 august 2012, a fost decisă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești nominalizate, condamnatul *Nicolaev Alexandru*, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea acestora, cu stabilirea unei pedepse mai blânde sau achitarea de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) și 264/1 alin. (1) Cod penal, din motiv că la el în sânge nu a fost depistat alcool, iar în urină, dimpotrivă a fost depistat opium, ceea ce nu este posibil într-un corp uman, la fel, nu au fost ridicate amprente digitale de pe pachetele aduse de către colaboratorii de poliție și depistate în timpul percheziției în apartamentul său.

8. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și prevederile legii de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44) și 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate.

Totodată, în conformitate cu aceste prevederi legale, în recursul condamnatului nu sunt invocate care circumstanțe sunt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual- penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Dezacordul recurentului cu aprecierea probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare de către instanțele judecătorești, nu poate fi considerat ca un viciu fundamental în speța dată.

Din aceste considerente, rezultă că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele nominalizate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica din motiv că conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire

penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut, de aceea recursul condamnatului *Nicolaev Alexandru* urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Nicolaev Alexandru Grigore* împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 05 septembrie 2011, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 august 2012 în cauza penală în privința sa, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 04 iulie 2013.

Președinte	(semnătura)	Petru Ursache
Judecători	(semnătura)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătura)	Elena Covalenco
	(semnătura)	Vladimir Timofti
	(semnătura)	Constantin Alerguș

Copia corespunde originalului

Ghenadie Nicolaev